

Historien om Zyrotu:

Kapittel 1:

På planeten Zyrotia var Zyrotu en helt vanlig mann. Foreldrene hadde kalt han opp etter planeten. Så høyt elsket de hjemplaneten. Zyrotu hadde hatt et meget godt liv. Han var nå 44 år gammel, og bodde i byen Byro. Der hadde han en liten leilighet, som han hadde designet selv, så han hadde det akkurat som han selv ønsket. Venner kom ofte på besøk, og det likte Zyrotu veldig godt, og han hjalp alle han kunne hjelpe. Han hadde det veldig godt i livet. Fortiden var en helt annen historie, men den tenkte han nesten ikke på. Den hadde gitt han erfaringer, som han brukte når han pratet med folk som hadde det vanskelig i livet. Zyrotu hadde livserfaring som en 65 år gammel mann. Han visste mye om livets prøvelser, og det kom til stor nytte, både for han selv og andre.

Zyrotu hadde et eget foretak, som hadde adressen www.zyrotu.com Der hjalp han folk med alt fra flyttesjauer, til datakonsultasjoner og behandling av folk med mentale problemer. Han hadde hjulpet mange, og det ville han fortsette med så lenge han levde. Det var et kall fra Gud å hjelpe folk. Det hadde Zyrotu funnet ut allerede som liten gutt. Han gikk på søndagsskole fra han var 4 til 5 år. Der ble det undervist fra Bibelen, på en veldig god og forståelig måte. Zyrotu så virkelig opp til damen som underviste, for hun var alltid blid og snill. Zyrotu tenkte at han skulle lese hele Bibelen om noen år, for han hadde blitt venn med Jesus, og han var sikker på at Jesus hadde vært i hjertet helt fra dåpen. Da var Zyrotu bare 3 måneder.

Katten til Zyrotu het Monza. Hun var som et barn for han, for han hadde ikke barn selv, så det var Monza som fikk mye av hans kjærlighet. Hun var rett og slett så snill som en Guds engel. Det var Zyrotu helt sikker på. Det fantes bare godt i Monza. Dagene gikk, og alle var gode. Herren sørget for gode dager nå. Over halve livet hadde Zyrotu vært mentalt syk. Fra han var 17 år til han var 42 år hadde han vært meget plaget, men nå så han lyst på livet, for Jesus hadde gjort han helt frisk.

Det var to år siden Zyrotu hadde blitt frisk, og alle dagene hadde vært gode. Jesus hadde vært med han hver eneste dag. Den Hellige Ånd hadde tatt bolig i Zyrotu. Han hadde en god varme i kroppen. Den spredte seg fra midten av ryggen og ut i hele kroppen. Om det var minus 8 grader celsius, trengte han bare å ha på seg ei tynn skjorte, men da måtte det være vindstille, ellers måtte han ha mere klær på seg. Han gikk alltid ut når han røykte. Det var en god vane å ha, for da ble det mindre røyking, og inneklimate ble bedre også. Rett som det var kom Siggy, Zurotus bror, på besøk. De spøkte, lo, så på film, og spiste og drakk. De var tvillingsjeler.

Kapittel 2:

Zyrotu slapp ut Monza og slo på NRK Mp3 Fem minutter senere var hun inne igjen og ville ut. Zyrotu var nesten sikker på at han slapp ut katten. Det er spennende og godt å leve, tenkte han.

Senere satte han seg ved datamaskinen for å spille Second Life. Det hadde han gjort i mange år, men denne gangen skjedde det noe rart. Da spillet startet, var han plutselig inne i selve spillet. Han kunne se Avatarer rundt omkring seg, og de var like virkelige som mennesker. Zyrotu ble først skremt, men da han hadde vært inne i spillet en stund, syntes han det var spennende og gøy. Han fløy over en øy. Han kjente vinden i håret. Det var en drøm som hadde blitt virkelig. Helt fra han var lite barn, hadde han drømt at han kunne fly, men hvem var det som styrte spillet? Var han på to steder samtidig, både i det virkelige livet, og inne på Second Life? Tenk om han ikke kunne komme seg ut av Internett. Kanskje han hadde blitt fanget der for godt. Hadde det noe med Monza å gjøre? Spørsmålene trengte seg på, men det var godt å kunne fly, og virkelig være fri. Han tenkte at han ville få svar på spørsmålene snart. Det hastet ikke. Kanskje han kom til å møte Monza på Second Life. Da måtte det være et parallelt univers inne i leiligheten hans. Han hadde opplevd ting der som ikke var logiske i det hele tatt, og nå fløy han over fjell og landskap. Det var helt utrolig! Tiden gikk fort på Second Life. Han var nå på en liten øy. Der kunne han se et rødt rekkehus, og det så ut som det huset han bodde i. Han gikk bort til det som skulle være hans leilighet. Han tok nøklene ut av lommen, men ville de passe i nøkkelhullet? Han var spent, og de passet i døren. Han kom inn og så at leiligheten var akkurat som den leiligheten han hadde i det virkelige liv. Han gikk bort til datamaskinen og logget ut av Second Life. Da var han plutselig hjemme igjen. Takk og pris, Gud være lovet, tenkte Zyrotu.

Det var en rar opplevelse å været inne i Second life, men han hadde merket av huset i spillet som hjemplass, så var han sikker på å komme ut av spillet i fremtiden. Det var bare flaks, og mye hjelp fra Jesus, som gjorde at han kunne komme hjem til seg selv. Monza lå på sofaryggen like bak Zyrotus hode, som hun lå da han forsvant inn i spillet. Kanskje tiden gikk tregere inne på spillet? Det kunne nesten virke sånn. Monza fikk mat og melk, og mye kos. Hun var virkelig en engel. Hun sleikte Zyrotu i skjegget og malte. Monza var bare snill og god. Hun var en super katt og en superkatt. Det hadde hun bevist da hun ble sterilisert. Dyrlegen hadde sagt at såret trengte 3 til 5 dager på å gro, men bare 3 timer etter operasjonen var såret grodd. Det var 4 år siden hun ble operert, og det virket som om hun hadde

det godt. Zyrotu stelte med henne som om hun skulle være hans barn. Det var det minste han kunne gjøre for henne, for om hun fikk mye kjærlighet, så ga hun i tusentall tilbake. Det finnes ikke noen snillere katt i hele universet, tenkte Zyrotu. Den tanken hadde han tenkt mange ganger, og han brukte å si det til Monza også, for hun skjønte mer enn bare kos. Katter skjønner opp til 100 forskjellige fraser og setninger, og det gjorde virkelig Monza. Bare frasene blir repetert ofte, så lærer kattene hva de betyr. Det var Zyrotu helt sikker på.

Det var kveld nå. Zyrotu hadde opplevd mye. Alt fra å kose med Monza til å fly over fjell og landskap. Det hadde vært nok en god dag. Hver dag hadde sitt eget gode smil om munnen. Utover kvelden skrev Zyrotu på en roman. Monza var inne i varmen og koste seg. På radioen spilte fin rolig julemusikk. Alt var bare fryd og gammen. Det kom til å bli ei fin og god jul. I dag var det 1. desember. Klokka nærmet seg midnatt. Om cirka to og en halv time skulle Zyrotu finne loppekassa. Han sov godt hver eneste natt, og han gledet seg allerede til morgendagen. Monza skulle få være inne i natt. Zyrotu måtte stelle særdeles godt med katten, for hun var virkelig universets snilleste katt. Hun ga god energi til sin herre.

I morgen skulle Zyrotu spille Second Life igjen. Mon tro hvor han ville havne hen da? Det ble spennende og artig å finne ut. Han greide nesten ikke å vente, men han visste at han måtte vente til i morgen, ellers kunne nok de små nattetimer komme til å gå fort. Han skrev litt videre på romanen mens nydelig musikk kom fra radioen. Zyrotu elsket god musikk i alle slags sjangere. Han spilte også selv på orgel. Når han spilte kom alle følelsene ut i fingrene. Det var det samme når han brukte fantasien til å skrive. Da visste han ikke selv hvordan historiene kom til å bli. Han brukte hjertet og sjelen når han spilte og skrev, og resultatet kom ut gjennom fingrene hans. Det gjorde godt å jobbe fra hjertet og sjelen, og resultatene ble ganske bra. Zyrotu elsket å uttrykke seg på morsmålet, for i det norske språket er det cirka 300000 ord, mens engelsk har bare cirka 200000 ord å velge mellom. Likevel brukte et gjennomsnitts-menneske bare cirka 20000 ord i dagligtalen. Det var altså bare en liten del av ordene som ble brukt. Siggy og Zyrotu brukte å finne opp komiske ord som ikke eksisterte i ordlisten. Det var skikkelig gøy.

Zyrotu så opp på klokken. Om 20 minutter var det midnatt. Nydelig musikk fortsatte å strømme ut fra radioen. Det var virkelig en god kveld, og det kom til å bli en riktig god dag i morgen også, for Jesus velsignet hver dag, og Den Hellige Ånd hjalp Zyrotu å leve godt og ha det godt. Overskuddet var kommet for å bli. Takket være Jesus Kristus. Halleluja!

Kapittel 3:

Det hadde vært ei god natt med rolig og god søvn. Det var godt med en god frokost. Zyrotu lagde speilegg og bacon, og smurte to brødskiver. Han følte at denne dagen kom til å bli god.

Etter frokosten gikk han ut og røykte, og slapp inn katten. Monza ble også skjemt bort. De delte et kylling-lår til lunch. Det var det beste Monza fikk. Hun malte og var strålende fornøyd. Etterpå ble skjegget til Zyrotu grundig rengjort. De hadde det godt sammen, og Monza var virkelig en engel. Det hadde hun bevist for alltid. Takknemligheten strømmet ned over Zyrotu. Han hadde en katt som var en engel, og livet hans var bare godt nå. Han var evig takknemlig for at Jesus hadde gjort han frisk. Livet hans hørte Jesus til, 100 prosent. Mange venner hadde han også, men ikke mange virkelig gode venner. Sånn hadde det vært lenge, for Zyrotu valgte venner med stor omhu.

Utpå ettermiddagen gikk Zyrotu en tur på matbutikken Prix. Der var det den beste kundebetjeningen i hele byen. Han kjøpte det han skulle ha, og hadde en hyggelig prat med ei som jobbet der. Vel hjemme var han spent på hvordan det kom til å gå på Second Life. Han logget på spillet, og kom til ei nudiststrand. Der var det ordentlig fint, og mange lettkledde damer. Han fikk en kommentar, for han hadde bukser, skinnjakke og hatt på seg. Det passet hvis ikke på ei nudiststrand. Zyrotu svarte at dette var hans stil, og fikk ikke flere kommentarer.

Senere var det barbesøk, og ei lettkledd dame som danset. Hun var aldeles nydelig! Zyrotu koste seg med å se denne damen danse. Hun var virkelig flink. Senere kom det en som het Jack, og etter å ha pratet en stund med han, ga Jack 2000 dollar til Zyrotu. Du er gal, sa han til mannen, men Zyrotu takket for pengene, og sa tusen takk med et smil. Det var uvanlig å få penger så overraskende. De pratet litt med hverandre, og senere dro Zyrotu hjem igjen. Han slo av Second life, og kom hjem til seg selv. Monza ventet tålmodig på han. Det er rart at Second Life er like virkelig som det virkelige livet, for det er jo bare et dataspill. Den tanken kunne ikke Zyrotu få ut av hodet, men det var spennende og gøy.

Hver natt takket Zyrotu Jesus for dagen i går, og den nye dagen, og ba bønner for folk. Han hadde fått mange bønne-svar, så han visste at Jesus svarte på bønner, og utrettet mange millioner mirakler hver eneste dag. Jesus var den aller beste vennen Zyrotu hadde, selv om han ikke kunne se han. Jesus er virkelig menneskets beste venn. Det er 100 prosent sant. Rundt om klokka 02.30 sovnet Zyrotu. Han hadde hatt en meget god dag, og nettene hadde vært gode helt siden Jesus gjorde han frisk. Halleluja!

Dagene gikk, og Zyrotu hadde det godt. Ofte kom venner på besøk, og julen skulle han feire hjemme hos seg selv, sammen med Siggy, Lilly og Monza. Han gledet seg til å stelle i stand mat til julen, men han fikk ikke tak i ribbe, så det ble pinnekjøtt på juleaften, og kyllinggryte på juledagen. Siggy og Zyrotu pyntet juletreet på lillejuleaften. Det ble meget fint pyntet. Mest takket være Siggy.

Zyrotu nærmet seg å bli ferdig med pinnekjøttet. Han lagde løksaus til, og kokte mandelpoteter. Like før maten var klar, kom Siggy og Lilly. De skrytte av maten, og Zyrotu takket for det. De skålte for Jesus, for det var jo hans bursdag. Utover kvelden hadde alle det bare gøy, og det ble mye latter og moro. Så ble gavene pakket ut, med påfølgende kaffe og kaker, og mye konfekt. Det ble en skikkelig kosekveld. Zyrotu gledet seg stort over trivelig selskap. Tidlig på kvelden kjørte Siggy og Lilly hjem til seg selv. Zyrotu fikk en av de beste juleaftener han hadde hatt i livet. Takket være Siggy og Lilly. De to menneskene var bare helt supre, og hadde bare godt humør. Det ble ei kjempegod jul for alle tre.

På våren for noen år siden oppleve Zyrotu noe stort og uforståelig. Han gikk tur i skogen, og la seg i skogbunnen. Plutselig ble det kraftig vind. Noe stort og glinsende svevde over han. Med ett grep noe rundt midjen på han, og han ble løftet opp i noe som så ut som et lite romskip, og det fløy ut av byen og til et lite fjell. Da var det plutselig brann i skogen i fjellskrenten. Zyrotu sprang for livet for å komme unna flammene. Han kom seg unna med nød og neppe.

Plutselig var Zyrotu i en liten pram. Han rodde til en sjark som var like ved. Han prøvde å starte den, men uten hell. Han gikk ombord i prammen igjen, og kastet ut fiskestangen som var ombord, og fikk en så stor fisk at prammen veltet. Det var heldigvis kort vei å svømme til land. Han fyrte opp et lite bål for å varme seg, og etterpå gikk han opp en bakke. Han spurte noen som bodde der om han kunne komme inn og varme seg. Det sa de var greit. Menneskene var meget hyggelige.

Da Zyrotu kom ut igjen, hendte det samme på nytt. En sterk vind kom over han. Det var det samme romskipet. Det fløy veldig fort, og plutselig var han tilbake i skogen like ved hjemmet hans. Han gikk 200 meter og var hjemme igjen. Noe forklaring på det som hadde skjedd, det hadde han ikke, men han tenkte at det var spennende og gøy. Han hadde ikke vært redd. Det sluttet han med etter at Jesus hadde kommet inn i livet hans. Det var ikke noen grunn til å være redd, for når Jesus er i hjertet, kan ikke noe galt skje. Det var i hvert fall hva Zyrotu mente. Det var en sannhet for han. Han takket Jesus for opplevelsene, og syntes det var godt å få seg en tur.